

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Гулзода Рамазон Боймаҳмад дар мавзуи «Шароитҳои педагогии ташаккули нуфузи омӯзгор дар муҳити муосири муассисаи таҳсилоти миёнаи умумӣ», ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01. – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот пешниҳод шудааст

Мубоҳиҷати диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ. Мавзӯ ва мазмуну муҳтавои диссертатсияи Гулзода Рамазон Боймаҳмад дар мавзуи «Шароитҳои педагогии ташаккули нуфузи омӯзгор дар муҳити муосири муассисаи таҳсилоти миёнаи умумӣ», ба шиносномаи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот, аз ҷумла ба банди 3 – Антропологияи педагогӣ (консепсияи тарбия, таълим ва иҷтимоисозии шахс тавассути таълим; низомҳои/шароитҳои/рушди шахс дар ҷараёни таълим, тарбия, омӯзиш), банди 5 – Назария ва консепсияҳои тарбия (омилҳои иҷтимоӣ-фарҳангии тарбия; шаклҳо, принсипҳои тарбияи кӯдак дар марҳилаҳои гуногуни ба камол расидани ӯ; асоҳҳои арзишии ташаккули раванди таълим, низомҳои педагогии тарбия) мувофиқ мебошад.

Мубрам будани мавзуи диссертатсия. Муаллиф дуруст қайд мекунад, ки дар шароити тағйирёбии ҷомеа ва низоми нави таълимӣ, мақоми омӯзгор ва нуфузи ӯ аҳамияти калидӣ пайдо мекунад. Мубрамияти мавзӯ дар он зоҳир мегардад, ки муаллиф ба таври возеҳ нишон медиҳад, ки мавзӯи таҳқиқшаванда чӣ гуна ба масъалаҳои муосири соҳаи маориф алоқаманд аст. Тағйироти иҷтимоӣ, талабот ба сифати таълим ва зарурати баланд бардоштани мақоми омӯзгор дар ҷомеа ҳамчун далелҳои асоснок пешниҳод шудаанд. Диссертатсия мафҳуми салоҳияти касбии омӯзгорро мекушояд ва онро ҳамчун омилҳои муҳими таъсиррасонӣ ба хонандагон баррасӣ мекунад. Муаллиф ба ҷанбаҳои ахлоқӣ, муошират ва касбияти омӯзгор диққати махсус медиҳад. Муаллиф таъкид мекунад, ки олимони педагогика дар тӯли таърих ба масъалаи нуфузи омӯзгор тавачҷӯх зоҳир кардаанд, ки ин ба кори мазкур эътибори илмӣ мебахшад.

Муаллиф дар диссертатсия ба таври асоснок нишон медиҳад, ки таҳқиқи шароитҳои педагогии ташаккули нуфузи омӯзгор дар муҳити муосир як масъалаи муҳим ва саривақтӣ мебошад.

Муҳимияти диссертатсияи Гулзода Рамазон Боймаҳмад дар мавзӯи «Шароитҳои педагогии ташаккули нуфузи омӯзгор дар муҳити муосири муассисаи таҳсилоти миёнаи умумӣ» дар ҷанд ҷанба зоҳир мешавад:

1. Аҳамияти назариявӣ. Таҳқиқот ба таҳияи назариявии масъалаи нуфузи омӯзгор, муайян намудани моҳият, мундариҷа ва сохтори он мусоидат мекунад. Он ба ғайи гардонидани илми педагогика ба донишҳои нав дар бораи

шароитҳои педагогӣи ташаккули нуфуз равона шудааст. Таҳқиқот метавонад ба таҳияи концепсияи нави нуфузи омӯзгор дар шароити муосир, бо назардошти тағйирёбии нақши омӯзгор, талабот ба салоҳияти касбӣ ва хусусиятҳои муҳити таълимӣ мусоидат намояд. Инчунин, таҳқиқот ба муайян намудани ҷузъҳои асосӣ (донишӣ, ахлоқӣ, коммуникативӣ ва ғайра) ва сохтори нуфузи омӯзгор, инчунин робитаи байни онҳо мусоидат менамояд. Таҳқиқот метавонад ба таҳияи типологияи нуфузи омӯзгор, яъне ҷудо намудани намудҳои гуногуни нуфуз дар асоси меъёрҳои мухталиф (манбаъ, усулҳои ташаккул, таъсир ба хонандагон ва ғайра) мусоидат намояд.

Таҳқиқот ба таҳияи назарияи шароитҳои педагогӣе, ки ба ташаккули нуфузи омӯзгор мусоидат мекунанд, равона шудааст. Ин метавонад муайян намудани намудҳо, нақш ва робитаи байни ин шароитҳоро дар бар гирад. Ғайр аз ин, дар масъалаи ғанӣ гардонидани методологияи таҳқиқоти педагогӣ дар самти омӯзиши нуфузи омӯзгор, аз ҷумла таҳияи усулҳо ва воситаҳои нави таҳхис ва арзёбии нуфуз нақши муҳим мебозад. Дар маҷмӯъ, аҳамияти назариявии ин таҳқиқот дар он аст, ки он ба рушди илми педагогика дар самти омӯзиши нуфузи омӯзгор, таҳияи концепсияҳои нав ва ғанӣ гардонидани донишҳои мавҷуда мусоидат мекунанд.

2. Аҳамияти амалӣ. Натиҷаҳои таҳқиқот метавонанд дар фаъолияти амалии муассисаҳои таълимӣ истифода шаванд. Тавсияҳо ва моделҳои таҳияшуда ба омӯзгорон ва роҳбарони муассисаҳои таълимӣ дар баланд бардоштани нуфузи омӯзгорон ва беҳтар намудани раванди таълим мусоидат мекунанд. Илова бар ин, маводҳои таҳқиқот метавонанд дар курсҳои бозомӯзӣ ва тақмили ихтисоси омӯзгорон, инчунин дар таҳияи барномаҳои таълимӣ ва методии нав истифода шаванд. Ҳамчунин, натиҷаҳои ба даст овардашуда барои таҳқиқоти минбаъда дар соҳаи педагогика ва психология замина фароҳам меоранд.

3. Аҳамияти иҷтимоӣ. Нуфузи омӯзгор омили муҳими эътимоди ҷомеа ба муассисаҳои таълимӣ ва сифати таълим аст. Таҳқиқот ба баланд бардоштани обрӯи касби омӯзгор ва эътироми ҷомеа нисбат ба онҳо мусоидат мекунанд.

4. Мутобиқат ба талаботи муосир. Таҳқиқот ба масъалаҳои муҳими таҳсилоти муосир, аз ҷумла тағйирёбии нақши омӯзгор, талабот ба салоҳияти касбии он, истифодаи технологияҳои нав ва ғайра таваҷҷӯҳ зоҳир мекунанд. Он ба ҳалли мушкилоти вобаста ба нуфузи омӯзгор дар шароити муосир равона шудааст.

Ҳамин тариқ, диссертатсия саҳми назаррас дар рушди илми педагогика гузошта, ба беҳтар намудани сифати таълим ва баланд бардоштани мақоми омӯзгорон дар ҷомеа мусоидат мекунанд.

Дар аҷаи навгонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуктаҳои илмӣ, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд. Навгонии илмӣ

таҳқиқоти пешниҳодшуда дар муқаррароти зерин ифода меёбад, ки ҳар яке аз онҳо саҳми муҳиме дар рушди илми педагогика дар самти ташаккули нуфузи омӯзгор мебошанд:

1. Муайян ва асоснок кардани заминаҳои назариявӣ ва методологии ташаккули нуфузи омӯзгор. Ин як ҷанбаи муҳими наwgонӣ аст, зеро он ба таҳқиқи амиқтари концепсияи нуфузи омӯзгор ва муайян намудани асосҳои назариявӣ ва методологии он мусоидат мекунад. Ин метавонад ба таҳияи моделҳо ва усулҳои самараноктари ташаккули нуфуз оварда расонад.

2. Ошкор кардани моҳият, мазмуну муҳтаво ва роҳу шароитҳои ташаккули нуфузи омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ. Ин наwgонӣ ба хусусиятҳои хоси ташаккули нуфузи омӯзгорон дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ, ки дар он ҷо муносибатҳои байни омӯзгор ва хонандагон мураккабтар шуда метавонанд, таваҷҷӯҳ зоҳир мекунад. Ошкор кардани ин ҷанбаҳо метавонад ба таҳияи стратегияҳои мушаххаси ташаккули нуфуз дар ин муассисаҳо мусоидат намояд.

3. Муайян, асоснок ва санҷидани шароитҳои педагогии ташаккули нуфузи омӯзгор ва собит намудани самаранокии онҳо. Ин наwgонӣ ба ҷанбаи амалии таҳқиқот таваҷҷӯҳ зоҳир мекунад. Муайян ва асоснок кардани шароитҳои педагогӣ ва сипас санҷидани самаранокии онҳо дар таҷриба метавонад ба таҳияи тавсияҳои мушаххаси амалӣ барои омӯзгорон ва роҳбарони муассисаҳои таълимӣ оварда расонад.

4. Аниқ кардани ҷузъҳо ва нишондиҳандаҳои сатҳи нуфузи омӯзгорон дар фаъолияти омӯзгорӣ. Ин наwgонӣ ба арзёбии нуфузи омӯзгорон таваҷҷӯҳ зоҳир мекунад. Аниқ кардани ҷузъҳо ва нишондиҳандаҳои сатҳи нуфуз имкон медиҳад, ки нуфуз ба таври объективӣ арзёбӣ карда шавад ва динамикаи тағйирёбии он пайгирӣ карда шавад.

5. Коркард ва пешниҳоди тавсияҳои методӣ роҷеъ ба ташаккули самараноки нуфузи омӯзгор дар фаъолияти педагогӣ. Ин наwgонӣ ба ҷанбаи амалии таҳқиқот таваҷҷӯҳ зоҳир мекунад. Таҳияи тавсияҳои методӣ барои ташаккули самараноки нуфуз метавонад ба омӯзгорон дар фаъолияти ҳаррӯзаи онҳо кумак расонад ва ба баланд бардоштани нуфузи онҳо мусоидат намояд.

Ба наwgонии илмӣ таҳқиқот, метавон ҷанбаҳои зеринро илова кард. Таҳқиқот метавонад ба рушди назарияи педагогӣ дар самти ташаккули нуфузи омӯзгор саҳм гузорад. Ин метавонад таҳияи концепсияҳои нав, моделҳо ва принципҳои педагогии марбут ба нуфузи омӯзгорро дар бар гирад. Таҳқиқот метавонад робитаи байни сатҳи нуфузи омӯзгор ва натиҷаҳои таълим, аз қабيلي дастовардҳои хонандагон, ҳавасмандӣ ба омӯзиш ва интизоми синфро муайян намояд. Ин метавонад аҳамияти нуфузи омӯзгорро дар раванди таълим асоснок намояд. Таҳияи усулҳои нави таҳхис ва арзёбии нуфузи омӯзгор: Таҳқиқот

метавонад ба таҳияи усулҳои нави ташхис ва арзёбии нуфузи омӯзгор, ки имкон медиҳанд сатҳи нуфузро ба таври объективӣ ва дақиқ арзёбӣ намуда, динамикаи тағйирёбии онро пайгирӣ намоянд, мусоидат намояд. Натиҷаҳои таҳқиқот метавонанд дар таҳияи барномаҳои таълимӣ ва такмили ихтисос барои омӯзгорон истифода шаванд, ки ба ташаккули нуфузи онҳо равона шудаанд. Дар хотима, наwgонии илмӣ таҳқиқот дар он зоҳир мешавад, ки он ба ҳалли масъалаи муҳими ташаккули нуфузи омӯзгор дар шароити муосир, ки ба беҳтар намудани сифати таълим ва баланд бардоштани мақоми омӯзгорон дар ҷомеа мусоидат мекунад, равона шудааст. Навгонии илмӣ таҳқиқоти пешниҳодшуда ҳамаҷониба ва муҳим аст. Он ҳам ба ҷанбаҳои назариявӣ ва ҳам ба ҷанбаҳои амалии ташаккули нуфузи омӯзгор таваҷҷӯҳ зоҳир мекунад ва метавонад саҳми назаррас дар рушди илми педагогика ва беҳтар намудани фаъолияти омӯзгорон гузорад.

Нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодшавандаи диссертатсияи Гулзода Рамазон Боймаҳмад, талаботҳои ҷамъиятӣ, сохтори нуфуз, заминаҳои бунёди нуфуз ва тамоилҳои асосӣ-гуманистӣ дар ташаккули нуфузи омӯзгорро дар бар гирифта, онро аз рӯи масъалаҳои зер арзёбӣ кардан мумкин аст:

1. Диссертатсия бо тавсифи моҳияти нуфуз, ки ба талаботҳои ҷамъиятӣ вобаста аст, оғоз ёфтааст. Тавре ки дар нуктаи аввал нишон дода шудааст, нуфуз ҳамчун падидаи мураккаби иҷтимоӣ ва сифати низоми муносибатҳои омӯзгор дар ҳалли самараноки вазифаҳои касбӣ маънидод шудааст. Ин тасвир ба мо нишон медиҳад, ки нуфуз яке аз аспектҳои асосии фаъолияти педагогӣ буда, бораи таъсири омӯзгор ба шогирдон ва ҷамъият муҳим аст.

2. Нуктаи дуюм дар бораи сохтори нуфуз, ки ягонагии диалектикӣ фаъолияти педагогӣ ва инфиродии омӯзгорро дарбар мегирад, хеле муҳим аст. Баён дар бораи унсурҳои касбӣ ва шахсият, арзишҳо, ҷузъҳои тавсифотӣ ва фарҳангӣ, ва паҳлуҳои объективӣ нуфуз, диссертатсияро бештар асари фалсафӣ ва таҳлилӣ гардондааст. Ин фикрҳо нишон медиҳанд, ки нуфуз на танҳо бо сифатҳои шахсӣ вобаста аст, балки бо хусусиятҳои касбӣ ва иҷтимоӣ низ пайваст аст.

3. Нуктаи сеюм дар бораи заминаҳои бунёди нуфуз, ки робитаҳои сабабу натиҷахоро дарбар мегирад, ҷанбаҳои муфассал дорад. Баёни хусусиятҳои субъектӣ ва воситагӣ, муваффақиятҳо, баҳисобгирии самтҳо, ангежаҳо ва аспектҳои номуттаасилӣ ва фосиладорӣ, нишон медиҳад, ки нуфуз яке аз падидаҳои мураккаби психологӣ ва педагогӣ мебошад. Ин фикрҳо бо тавсифи тавозуни вазифаҳои педагогӣ, ки бо дарназардошти хусусият ва сатҳи нуфуз ифода шудаанд, пурра мешаванд.

4. Нуктаи чорум дар бораи тамоилҳои гуманистӣ ва эҷодӣ, ки дар ташаккули нуфуз масъуланд, фикрҳои муаллифро бо амалиётҳои педагогӣ пурра

мекунад. Баён дар бораи ташкили шароитҳои педагогӣ, ки ба таълими ба шахсият нигаронидашуда, оморасозии касбӣ ва ташаккули сохтори мукаммале тавассути арзишҳо, тавсифот ва фарҳанг ташкил шудааст, моҳияти диссертатсияро бештар амалӣ ва ғоидаовар менамояд.

Хулоса, нуктаҳои пешниҳодшуда ба мо нишон медиҳанд, ки нуфузи омӯзгор як падидаи мураккаб ва бисёрҷабҳа мебошад, ки ба талаботҳои ҷамъиятӣ, хусусиятҳои шахсӣ ва ғайолияти педагогӣ вобаста аст. Ин фаҳмиш метавонад ба омӯзгорон кӯмак кунад, то онҳо дар ғайолияти касбии худ самараноктар ва таъсирбахштар бошанд.

Хулоса, нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодшавандаи диссертатсия дорони мазмуни ғуногун ва фикриву мушоҳидаҳои фалсафӣ-педагогӣ буда, аммо бо мушкilotи забонӣ ва организатсионӣ мукотиба мекунад. Барои такмил додани матн, пешниҳод мешавад, ки забони матн соддалавҳона ва осонтар карда шавад, мисолҳои амалӣ илова карда шаванд ва такрорӣҳо коҳиш ёбанд.

Асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда. Диссертатсияи Гулзода Рамазон Боймаҳмад дар мавзӯи «Шароитҳои педагогии ташаккули нуфузи омӯзгор дар муҳити муосири муассисаи таҳсилоти миёнаи умумӣ» аз ҷиҳати асоснокӣ ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои пешниҳодшуда сатҳи баландро нишон медиҳад. Ин ҷанбаҳо тавассути омилҳои зерин таъмин карда шудаанд: хулосаҳо ва тавсияҳо ба заминаи мустаҳками назариявӣ, ки дар диссертатсия таҳия шудааст, асос ёфтаанд. Муаллиф концепсияҳои асосии педагогика, психология ва дигар илмҳои марбутро ба таври муфассал баррасӣ намуда, онҳоро барои таҳлили масъалаи нуфузи омӯзгор истифода кардааст; Таҳқиқот бо истифода аз методологияи мувофиқ ва муассир гузаронида шудааст. Муаллиф усулҳои ғуногуни таҳқиқоти эмпирикӣ, аз ҷумла мушоҳида, пурсиш, таҷрибаи педагогӣ ва таҳлили омӯрӣ истифода кардааст. Истифодаи маҷмӯи усулҳо имкон додааст, ки маълумоти ҳамаҷониба ҷамъоварӣ ва таҳлил карда шавад; Маълумоти ҷамъоваришуда бо истифода аз усулҳои таҳлили омӯрӣ ва таҳлили сифатӣ таҳлил карда шуда, эътимоднокии онҳо таъмин карда шудааст. Муаллиф ба дақиқӣ ва объективияти маълумот диққати ҷиддӣ додааст; Хулосаҳо ва тавсияҳои назариявӣ дар таҷрибаи педагогӣ санҷида шуда, самаранокии онҳо собит карда шудааст. Ин имкон додааст, ки тавсияҳои амалӣ, ки ба шароити воқеии таълим мувофиқанд, таҳия карда шаванд; Хулосаҳои бадастомада ба мақсад ва вазифаҳои дар диссертатсия муайяншуда мувофиқанд. Муаллиф ба ҳамаи саволҳои таҳқиқот ҷавоб дода, мушкilotи таҳқиқотиро ҳамагирона ҳал кардааст.

Дар маҷмӯъ, хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсияи Гулзода Рамазон Боймаҳмад пешниҳодшуда асоснок, эътимодбахш ва барои истифода дар амалияи таълим мувофиқ мебошанд.

Аҳамияти илмӣ, амалӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо. Аҳамияти илмӣ, амалӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсияи Гулзода Рамазон Боймаҳмад дар мавзӯи «Шароитҳои педагогии ташаккули нуфузи омӯзгор дар муҳити муосири муассисаи таҳсилоти миёнаи умумӣ» хеле назаррас аст. Аҳамияти илмӣ таҳқиқот ба ғанӣ гардонидани илми педагогика бо донишҳои нав дар бораи нуфузи омӯзгор, шароитҳои ташаккули он ва омилҳои таъсиррасон мусоидат мекунад. Дар рафти таҳқиқот концепсияи нуфузи омӯзгор дар шароити муосир таҳия ва муайян карда шуда, сохтор ва ҷузъҳои он муайян карда шудаанд. Таҳқиқот ба таҳияи назарияи педагогии ташаккули нуфузи омӯзгор дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ мусоидат мекунад.

Аҳамияти амалӣ. Натиҷаҳои таҳқиқот барои омӯзгорон, роҳбарони муассисаҳои таълимӣ ва кормандони соҳаи маориф дар бехтар намудани фаъолияти педагогӣ ва баланд бардоштани нуфузи омӯзгорон муфид мебошанд. Дар диссертатсия тавсияҳои методӣ ва моделҳои амалӣ оид ба ташаккули самараноки нуфузи омӯзгор дар фаъолияти педагогӣ пешниҳод шудаанд, ки метавонанд дар амалияи таълимӣ татбиқ карда шаванд. Натиҷаҳои таҳқиқот метавонанд дар таҳияи барномаҳои таълимӣ ва такмили ихтисос барои омӯзгорон истифода шаванд, ки ба рушди салоҳияти касбӣ, малакаҳои муошират ва дигар сифатҳои муҳими барои ташаккули нуфуз зарурӣ равона шудаанд. Тавсияҳои методӣ ва моделҳои амалии пешниҳодшуда метавонанд ба омӯзгорон дар фаъолияти ҳаррӯзаи онҳо, аз ҷумла дар муносибат бо хонандагон, ташкили раванди таълим ва идоракунии синф кумак расонанд. Роҳбарони муассисаҳои таълимӣ метавонанд натиҷаҳои таҳқиқотро барои таҳияи сиёсатҳо ва стратегияҳои муассир ҷиҳати баланд бардоштани нуфузи омӯзгорон ва эҷоди муҳити мусоиди таълимӣ истифода баранд.

Аҳамияти иҷтимоӣ таҳқиқот. Нуфузи омӯзгор омили муҳими эътимоди ҷомеа ба муассисаҳои таълимӣ ва сифати таълим аст. Таҳқиқот ба баланд бардоштани обрӯи касби омӯзгор ва эҳтироми ҷомеа нисбат ба онҳо мусоидат мекунад. Ташаккули нуфузи омӯзгор ба бехтар намудани муносибатҳои байни омӯзгорон, хонандагон ва волидайнӣ онҳо мусоидат мекунад. Натиҷаҳои таҳқиқот ба эҷоди муҳити мусоиди таълимӣ, ки дар он хонандагон ҳудро бароҳат ва эмин ҳис мекунанд, мусоидат мекунанд. Нуфузи омӯзгор ба рушди шахсияти хонандагон таъсири мусбат мерасонад. Омӯзгори бонуфуз метавонад ба хонандагон дар ташаккули арзишҳо, эътимод ба худ ва ҳавасмандӣ ба омӯзиш кумак расонад. Таҳқиқот ба бехтар намудани муносибатҳои байни

мактаб, оила ва ҷомеа мусоидат мекунад. Омӯзгори бонуфуз метавонад ҳамкории байни ин субъектҳоро тақвият бахшад.

Тавсияҳо оид ба истифодаи натиҷаҳои диссертатсия. Натиҷаҳои таҳқиқот метавонанд дар фаъолияти амалии муассисаҳои таълимии миёнаи умумӣ барои баланд бардоштани нуфузи омӯзгорон истифода шаванд. Тавсияҳои методӣ ва моделҳои амалии пешниҳодшуда метавонанд дар барномаҳои таълимӣ ва такмили ихтисос барои омӯзгорон дохил карда шаванд. Натиҷаҳои таҳқиқотро дар таҳияи сиёсати маориф ва стратегияҳои рушди таълим истифода бурдан мумкин аст. Инчунин, натиҷаҳои бадастомадаи диссертатсияро барои гузаронидани таҳқиқоти минбаъда дар самти нуфузи омӯзгор истифода бурдан мумкин аст.

Дар хотима, диссертатсияи Гулзода Рамазон Боймаҳмад на танҳо саҳми назаррас дар рушди илми педагогика мегузорад, балки барои беҳтар намудани сифати таълим, баланд бардоштани мақоми омӯзгорон ва эҷоди ҷомеаи пешрафта мусоидат карда, ба беҳтар намудани сифати таълим ва баланд бардоштани мақоми омӯзгорон дар ҷомеа ёрӣ мерасонад.

Наشري натиҷаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Натиҷаҳои асосии таҳқиқоти диссертатсионии Гулзода Рамазон мазмунӣ асосии таҳқиқотро ифода карда, дар 9 номгӯй мақолаҳои илмӣ инъикос ёфтаанд. Ин далели муҳими он аст, ки муаллиф натиҷаҳои таҳқиқоти худро дар ҷомеаи илмӣ фаъолона муаррифӣ намудааст. Аз ин 9 номгӯй, 6 номгӯй дар нашрияҳои илмӣ тақризшавандаи феҳристи тавсиянамудаи Комиссияи аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон (КОА) ба таъъ расидаанд. Ин нишон медиҳад, ки натиҷаҳои таҳқиқот ба талаботҳои баланди илмӣ ҷавобгӯ буда, аз ҷониби коршиносони соҳа мавриди тақриз ва тасдиқ қарор гирифтаанд. Нашр дар ҷунин нашрияҳои бонуфуз ба эътибори илмӣ таҳқиқот ва муаллифи он зам мекунад. 3 номгӯи дигар дар маҷмӯаи маводи конференсияҳо ба таъъ расидаанд, ки ин низ аз муаррифии натиҷаҳо дар ҷомеаи васеътари илмӣ ва мубодилаи афкор бо дигар муҳаққиқон шаҳодат медиҳад.

Мубоқиҷати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссия. Тарзи таҳияи рисолаи диссертатсионӣ ва автореферат ба меъёрҳои «Дастурамал оид ба тартиби барасмиятдарории диссертатсияҳо барои дарёфти дараҷаи илмӣ докторӣ (PhD), номзади илм ва доктори илм, авторефератҳо ва мақолаҳои илмӣ нашршуда» ҷавобгӯ буда, автореферати диссертатсия муҳтавои фишурдаи рисоларо инъикос намуда, доир ба асли пажӯҳиши анҷомдодашуда ва дастовардҳои муаллиф тасаввуроти равшан медиҳад.

Натиҷаҳои ҳосилшуда, саҳеҳият, хулоса ва тавсияҳо мувофиқи талаботи Комиссия ва Дастурамал аз нигоҳи илмӣ-методӣ исбот карда шуда, ба андозаи

зарурӣ бо пешниҳодоти назариявӣ ва амалӣ, намунаҳо ва ҷадвалҳо таъмин мебошанд.

Диссертатсия мутобиқи Қоидаҳои имлои забони тоҷикӣ, ба таври содда навишта шуда, тарзи таҳия, ҷойгиркунии бахшҳои гуногуни он, алоқамандии мантиқӣ ва пайвастагӣ комилан риоя шудааст. Оид ба ҳар як фасл ва дар маҷмӯъ ба рисола хулосаҳои дақиқ бароварда шудаанд.

Бояд зикр кард, ки муаллифи диссертатсия дар таҳияи рисола ва автореферат масъулияти баланд зоҳир намуда, ҳар як ҷузъиёти онро бодикқат баррасӣ намудааст. Муҳим аст, ки мазмуни рисола ба таври мушаххас ва муназзам ифода гардида, ҳамчун хуччати муҳими муаррифгари рисола, муҳимтарин ҷанбаҳои таҳқиқотро дар бар гирифтааст ва ба таври возеҳу равшан пешниҳод шудааст.

Эрод ба таҳқиқоти диссертатсионӣ. Бо вучуди тамоми муваффақиятҳои бадастомада дар қори диссертатсионии Гулзода Рамазон, дар он баъзе камбудихо ҷой доранд, ки ҳарчанд ба хулосаҳои илмӣ тадқиқот таъсири ҷиддӣ намерасонанд, вале ислоҳи онҳо дар оянда метавонад ба баланд гардидани сифати илмӣ кор мусоидат намояд. Аз ҷумла:

1. Такрори баъзе фикрҳо. Дар баъзе ҷойҳо, муаллиф як фикрро бо ифодаҳои гуногун такрор мекунад, ки ин метавонад матнро каме дилгиркунанда созад;

2. Набудани мисолҳои мушаххас. Барои тақвияти андешаҳо, муаллиф метавонист мисолҳои мушаххаси ҳолатҳои муваффақ ё ноқомро дар таҷрибаи таълимӣ пешниҳод кунад;

3. Муаллиф дар пешниҳоди методологияи таҳқиқот аз таҷрибаи шахсии худ кам истифода бурда, ба методологияи дар асоси таҳлили адабиёти назариявӣ бадастоварда таъя намудааст;

4. Дар баъзе ҷойҳои матн рисола камбудихоҳои имлоӣ ва техникӣ ба назар мерасанд, ки ба ислоҳ эҳтиёҷ доранд.

Бояд гуфт, ки камбудихоҳои ҷойдошта арзиши илмӣю амалии қори диссертатсиониро кам намеkunанд.

ХУЛОСАИ ҶАМЪБАСТӢ:

1. Диссертатсияи Гулзода Рамазон Боймаҳмад таҳти унвони «Шароитҳои педагогии ташаккули нуфузи омӯзгор дар муҳити муносири муассисаи таҳсилоти миёнаи умумӣ» як таҳқиқоти илмӣ-таҳлилӣ мебошад, ки аз ҷониби муаллиф ба таври мустақилона ва дар сатҳи муносибу қобили қабули илмӣ анҷом ёфтааст. Натиҷаҳои бадастомада дорои эътимоднокии илмӣ буда, хулосаҳо ва тавсияҳои пешниҳодгардида аз ҷиҳати методологӣ асоснок мебошанд. Рисола бо тавсияҳо ва пешниҳодҳои назариявӣ ва амалӣ, инчунин мисолҳо аз таҷрибаи пешқадами олимони соҳаи педагогика муҷахҳаз аст.

2. Автореферат пурра ба мундариҷаи асосии диссертатсия мутобиқ буда, нуқтаҳои муҳими таҳқиқотро инъикос мекунад. Дар поёни рисола самтҳои афзалиятноки таҳқиқоти минбаъда муайян ва пешниҳод шудаанд. Довталаб ба ҳадафҳои гузошташуда дар доираи таҳқиқоти диссертатсионӣ қомилан ноил гардида, вазифаҳои илмӣ ҳаллу фасл ва фарзияи таҳқиқот бо далелҳои илмӣ тасдиқ шудааст.

3. Диссертатсияи Гулзода Рамазон Боймаҳмад дар мавзӯи «Шароитҳои педагогии ташаккули нуфузи омӯзгор дар муҳити муносири муассисаи таҳсилоти миёнаи умумӣ», ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01 – Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот пешниҳод шудааст, ба талаботи Низомнома оид ба Шӯрои диссертатсионӣ ва Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, № 267 тасдиқ гардидаанд, ҷавобгӯ мебошад. Муаллифи рисола сазовори дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ доништа мешавад.

Муқарризи расмӣ
номзади илмҳои педагогӣ,
мудирӣ шӯбаи маорифи шаҳри
Бохтари вилояти Хатлон

Абдуназарзода Шоиста
Абдуназар

Маълумот барои тамос:

Суроға: Ҷумҳурии Тоҷикистон, шаҳри Бохтар,
кўчаи ба номи Бобочон Ғафуров 17; Тел.: (+992) 918-59-20-49;
E-mail:

«19» апрели соли 2025

Имзои Ш.А. Абдуназарзодаро тасдиқ менамоям:

Нозири шӯбаи кадрҳои
шӯбаи маорифи шаҳри Бохтар

И.Маҳмадзамонзода